TRUTH IN ADVERTISING FROM A HALAKHIC PERSPECTIVE – R. Yona Reiss

א. **תלמוד בבלי מסכת חולין דף צג עמוד ב – דף צד עמוד א, דף צד עמוד ב**

(1. GEMORA CHULIN 94A: IT IS PROHIBITED TO ENGAGE IN DECEITFUL BUSINESS PRACTICES BUT IT IS CONSIDERED SUFFICIENT DISCLOSURE TO SELL NON-KOSHER MEAT TO NON-JEWS WITOUT EXPLICITLY DECLARING THAT THE MEAT IS NOT KOSHER AS LONG AS THERE IS DISCLOSURE THAT THE MEAT IS SUITABLE TO MEMBERS OF THE ARMY)

מתני'. שולח אדם ירך לעובד כוכבים שגיד הנשה בתוכה, מפני שמקומו ניכר

גמ'. ואיבעית אימא במקום שאין מכריזין: גזירה שמא יתננה לו בפני ישראל אחר, ואי בעית אימא: משום דקא גניב ליה לדעתיה, דאמר שמואל: אסור לגנוב דעת הבריות, ואפילו דעתו של עובד כוכבים.

...היכי מכרזינן? אמר רב יצחק בר יוסף: נפל בישרא לבני חילא. ולימא: נפל טריפתא לבני חילא! לא זבני, והא קמטעי להו! אינהו הוא דקמטעו נפשייהו. כי הא, דמר זוטרא בריה דרב נחמן הוה קאזיל מסיכרא לבי מחוזא, ורבא ורב ספרא הוו קא אתו לסיכרא, פגעו אהדדי, הוא סבר: לאפיה הוא דקאתו, אמר להו: למה להו לרבנן דטרוח ואתו כולי האי? א"ל רב ספרא: אנן לא הוה ידעינן דקאתי מר, אי הוה ידעינן - טפי הוה טרחינן; א"ל רבא: מ"ט אמרת ליה הכי, דאחלישתיה לדעתיה? א"ל: והא קא מטעינן ליה! איהו הוא דקא מטעי נפשיה.

ב. **רש"י מסכת חולין דף צד עמוד א**

(2. RASHI: WHEN THERE IS NO DISCLOSURE THEN THERE IS A PROHIBITION AGAINST GENERATING FALSE GOODWILL)

משום דגונב דעתו - דעובד כוכבים כסבור שישראל זה אוהבו מאד שתקנה וטרח בה ליטול גידה עד שנראית לעצמו ואח"כ נתנה לו והוא לא נטלו ונמצא מחזיק לו טובה חנם.

ג. **תוספות מסכת חולין דף צד עמוד ב**

(3. TOSAFOT: DISAGREES WITH RASHI WHO SAYS THAT DECEIT IS ONLY PROHIBITIED IF AFFIRMATIVELY EXPRESSED, AND SAYS THAT ONE CAN BE GUILTY OF DECEIT BY REMAINING SILENT IN SITUATION WHERE THERE IS IMPLIED GOODWILL)

אינהו דקא מטעו אנפשייהו כי הא - פי' בקונטרס והא דקתני לעיל מפני שמטעהו במוכר לו בחזקת שחוטה וכן הפותח חביות המכורות לחנוני כשאומר לו בשבילך אני פותחן דודאי גונב דעתו ואין נראה דהא אלא אם כן הודיעו קתני דמשמע אפילו בסתם אסור ולא שרי אלא בכה"ג ועוד דמאי פריך מרב יהודה דפתח ליה לעולא דהא ודאי שלא היה מטעהו רב יהודה לומר לו בשבילך אני פותחן לכך נראה

דהתם בסתם ואסור משום דאין לאורח לאסוקי אדעתיה דמכורות לחנוני אבל הכא איבעי [להו] לאסוקי אדעתייהו דטרפה היא ומר זוטרא איבעי ליה לאסוקי אדעתיה שלא לקראתו היו באים אלא לצורך עצמם.

ד. **חידושי הריטב"א מסכת חולין דף צד עמוד א**

(4. RITVA 1250-1320 (SPAIN): THE PROHIBITION AGAINST DECEIT TOWARDS BOTH JEWS AND NON-JEWS IS A BIBLICAL PROHIBITION BASED ON THEFT)

כדאמר שמואל אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעתו של גוי. וא"ת מה הוצרך להביא שמואל בזו דהא תניא לה בהדיא במתניתא דלקמן אין מוכרין נבילות וטריפות לנכרי מפני שמטעהו, ולא סגיא דלא הוי ידעינן לה להיא מתניתא דהא סוגיא דגמרא היא דההיא דרבינא ורב אשי, וי"ל דאי מההיא הוה אמינא דוקא במכר כי התם שנכרי נותן דמים אבל בדורון אין בו משום גניבת דעת לגבי גוי, קמ"ל דשמואל דאף בזו אסור לגנוב דעת הגוי, ואיסור גניבת דעתו של נכרי כתבו קצת רבותינו בשם בעלי התוספות ז"ל שהוא איסור תורה דנפקא לן מדכתיב לא תגנבו ולא תכחשו וגו', וכי כתיב בסיפא דקרא איש בעמיתו דממעט גוי, ההיא [א]דלא תכחשו ולא תשקרו קאי, ובמקום שאין חילול השם בדבר, ודיקא נמי דלא כתיב מעמיתו או לעמיתו, והיינו נמי דיהבינן אנחתא בלא תגנבו, ואף על גב דלא אשכחן גניבה סתם על גניבת דעת אלא לשון גניבת לב, בכאן נכתב לא תגנבו סתם לכלול אף גניבת ממון, ובתוספתא דבבא קמא (פ"ז ה"ג עיין שם) איתא שלשה גנבים הם גדול שבכולם גונב דעת הבריות

ה. **ספר שערי תשובה לרבינו יונה שער ג, סימן קפד**

(5. RABBEINU YONAH GERONDI D.1263 (GERONDA, BARCELONA): PROHIBITION AGAINST DECEIT IS BASED ON REQUIREMENT TO STAY AWAY FROM FALSEHOOD)

קפד החלק השביעי - מי שמתעה את חברו לאמר כי עשה עמו טובה או דיבר טוב עליו ולא עשה. אמרו רבותינו זכרונם לברכה (חולין צד, א): אסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעת נכרי. והנה החטא הזה חמור אצל חכמי ישראל יותר מגזל הנכרי, יען וביען כי שפת שקר אשמה רבה, ונתחייבנו על גדרי האמת, כי הוא מיסודי הנפש

ו. **מהרש"א חידושי אגדות מסכת חולין דף צד עמוד א**

(6. MAHARSHA 1555-1632 (CRACOW, POLAND): PROHIBITION AGAINST DECEIT IN COMMERCE IS EVEN WHEN THERE IS NO MONETARY CONSEQUENCE)

לא ימכור לחברו סנדל כו'. ק"ק הכא במכירה מאי קמ"ל הא ודאי אונאה היא כיון דמתה אין עורה חזק כשל בריאה שחוטה וי"ל דמיירי כגון שהוא מכר לו אותן בזול כמו של מתה אלא כדי להחזיק לו טובה בעלמא א"ל שהוא חיה שחוטה דהשתא לא הוה אלא גניבות דעת ובההיא דלא ישגר לו חבית יין ושמן צף כו' מתוקמא במתנה דאי במכירת שמן האיך הטעהו ושלח לו יין כיון דאיכא למיקם עליה וק"ל.

:

ז. **משנה מסכת בבא מציעא פרק ד**

(7. MISHNA BAVA METZIA – ONE CANNOT CREATE FALSE IMPRESSION OF SELLING SUPERIOR GOODS)

משנה יא

אין מערבין פירות בפירות אפילו חדשים בחדשים ואין צריך לומר חדשים בישנים באמת ביין התירו לערב קשה ברך מפני שהוא משביחו אין מערבין שמרי יין ביין אבל נותן לו את שמריו מי שנתערב מים ביינו לא ימכרנו בחנות אלא אם כן הודיעו ולא לתגר אף על פי שהודיעו שאינו אלא לרמות בו מקום שנהגו להטיל מים ביין יטילו.

משנה יב

התגר נוטל מחמש גרנות ונותן לתוך מגורה אחת מחמש גתות ונותן לתוך פיטם אחד ובלבד שלא יהא מתכוין לערב רבי יהודה אומר לא יחלק החנוני קליות ואגוזין לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבא אצלו וחכמים מתירין ולא יפחות את השער וחכמים אומרים זכור לטוב לא יבור את הגריסין דברי אבא שאול וחכמים מתירין ומודים שלא יבור מעל פי מגורה שאינו אלא כגונב את העין אין מפרכסין לא את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים

ח. **רמב"ם הלכות מכירה פרק יח**

(8. RAMBAM): ONE IS NOT ALLOWED TO MISLEAD PEOPLE IN COMMERCE AND MUST AFFIRMATIVELY DISCLOSE ANY FLAWS IN MERCHANDISE)

הלכה א

אסור לרמות את בני אדם במקח וממכר או לגנוב את דעתם, ואחד עובד כוכבים ואחד ישראל שוים בדבר זה, היה יודע שיש בממכרו מום יודיעו ללוקח, ואפילו לגנוב דעת הבריות בדברים אסור.

הלכה ב

אין מפרכסין את האדם ולא את הבהמה ולא את הכלים הישנים כדי שיראו כחדשים, אבל מפרכסין החדשים כגון שישוף ויגהץ וייפה כל צרכיו.

ט. רמב"ם הלכות דעות פרק ב הלכה ו

(9. RAMBAM: ANY KIND OF DECEIT IS PROHIIBITED AS A MATTER OF CHARACTER REFINEMENT, INCLUDING EVEN A SINGLE MISLEADING WORD)

אסור לאדם להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי, ולא יהיה אחד בפה ואחד בלב אלא תוכו כברו והענין שבלב הוא הדבר שבפה, ואסור לגנוב דעת הבריות ואפילו דעת הנכרי, כיצד לא ימכור לנכרי בשר נבילה במקום בשר שחוטה, ולא מנעל של מתה במקום מנעל של שחוטה, ולא יסרהב בחבירו שיאכל אצלו והוא יודע שאינו אוכל, ולא ירבה לו בתקרובת והוא יודע שאינו מקבל, ולא יפתח לו חביות שהוא צריך לפותחן

למוכרן כדי לפתותו שבשביל כבודו פתח וכן כל כיוצא בו, ואפילו מלה אחת של פיתוי ושל גניבת דעת אסור, אלא שפת אמת ורוח נכון ולב טהור מכל עמל והוות.

י. **לחם משנה הלכות דעות פרק ב הלכה ו**

(10. RABBI AVROHOM DI-BOTON 1545-1588 (SALONIKA): ASKS THE QUESTION WHY MAIMONIDES, UNLIKE ONE TALMUDIC PASSAGE, INDICATES THAT ONE WOULD HAVE TO CORRECT A MISCONCEPTION REGARDING AN ACT OF MUNIFICENCE THAT IS NOT REALLY MUNIFICENT EVEN WHEN THE PERFORMER WOULD HAVE PERFORMED THE SAME ACT IN TRULY MUNIFICENT FASHION IN A DIFFERENT SET OF CIRCUMSTANCES)

ו] ולא יפתח לו חביות וכו'. בגמ' (חולין צ"ד) הקשו דעולא איקלע לבי רב יהודה פתח ליה חביות המכורות לחנוני ותירצו אודועי אודעיה. ואב"א שאני עולא דחביב ליה לרבי יהודה דבלא"ה נמי פתוחי מפתח ליה. משמע לפי תירוצא בתרא דאם הוא אדם דבלאו הכי היה פותח בעבורו מותר וא"כ קשה דבכולי גמ' נקטינן לישנא בתרא עיקר וא"כ למה לא כתב רבינו דין זה וכן הטור בח"מ בהל' אונאה סי' רכ"ח לא הזכירו וכתב שם הרב"י ולא ידעתי למה השמיטו רבינו.

יא. **לב אריב, חולין דף צד**

(11. RABBI ARYEH YEHUDA HALEVI OF BRODY – 19th CENTURY: ANSWERS THAT ONE CANNOT TRUST SUBJECTIVE ASSESSMENTS OF THEORETICAL GENEROSITY)

אבל לענ"ד דהוקשה להרמב"ם והטור אמאי לא תני זה בבריית' דאם היה חביב לו מותר כמו דתני ואם בשיביל כבודו מותר לכך ס"ל דדין זה לא שייך בסתם בני אדם שמדת בני אדם היא שבלבו מתאוה תאוה לגמול חסד לאוהבו וריעו בעוד שאינו מגיע הפסד לעצמו ואזי נדמה לו בלבו שאף אם היה מגיע עי"ז איזה הפסד וחסרון לעצמו לא היה מונע מעשיית החסד והטוב לאהובו וכל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו ארבעת שמגיע העת לעשות חסד והדבר נוגע בנפשו אזי יחוש יותר לטובת עצמו ומנוע הטוב מבעליו .

יב. **שולחן ערוך חושן משפט הלכות אונאה ומקח טעות סימן רכח סעיף ו**

(12. SHULKHAN ARUKH: THERE IS AFFIRMATIVE OBLIGATION TO DISPEL FALSE OR MISLEADING IMPRESSIONS)

אסור לרמות בני אדם במקח וממכר או לגנוב דעתם, כגון אם יש מום במקחו צריך להודיעו ללוקח. אף אם הוא עובד כוכבים, לא ימכור לו בשר נבילה בחזקת שחוטה. ואף לגנוב דעת הבריות בדברים, שמראה שעושה בשבילו, ואינו עושה, אסור. כיצד, לא יסרהב (בחבירו) שיסעוד עמו, והוא יודע שאינו סועד, ולא ירבה לו בתקרובת והוא יודע שאינו מקבל, ולא יפתח חביות הפתוחות לחנוני, וזה סובר שפתחם בשבילו, אלא צריך להודיעו שלא פתחם בשבילו. ואם הוא דבר דאי בעי ליה לאסוקי אדעתיה שאינו עושה בשבילו, ומטעה עצמו שסובר שעושה בשבילו לכבודו, כגון שפגע בחבירו בדרך וסבור זה שיצא לקראתו לכבדו, אין צריך להודיעו.

יג. **סמ"ע סימן רכח**

(13. SEMA 1555-1614 (POLAND): DISCLOSURE OBLIGATION EVEN IF THERE ARE NO MONETARY RAMIFICATIONS, UNLESS INSINCERITY IS TO PRESERVE OTHER'S DIGNITY)

ז] אם יש מום במקחו כו'. פירוש, אף על פי שאין בו אונאת ממון מ"מ היה לו להודיעו, והוא דומה לגניבת דעת דאסור אף על פי שאין בו חסרון ממון.

ח] לא יסרהב. פירוש, לא יפציר בו, ומדכתב לשון זה, וגם אחר זה כתב ולא ירבה לו בתקרובת, דקדקתי בפרישה [דרישה סעיף ז'] דדוקא בכה"ג להפציר בו ולהרבות שלא כנהוג הוא דאסור, אבל לדבר לו פעם אחת ושתים בוא אכול עמי, מותר, כי אדרבה אם לא ידבר עמו כן יתבזה חבירו, דהרואים שנכנס ויוצא ואינו מכבדו לומר לו בוא ואכול עמי, יאמרו שהוא מפני שפלותו, כי אין הכל יודעין שנמנע לומר כן מפני שיודע שאינו סועד, וק"ל.

יד. **ט"ז חושן משפט סימן שלב**

(14. TAZ 1586-1667 (POLAND): TRANSACTION UPHELD WHEN PUFFERY WAS NOT BEING RELIED UPON)

ומעשים בכל יום שאדם מוכר לחבירו חפץ ואומר כך נתנו לי סך זה ולא רציתי למכור בזה הסך, ואח"כ נתברר שלא היה שום קונה בסך קיצבה שזכר הוא, וכי בשביל זה יבטל המקח, אלא ע"כ כדפרישית דבעינן גילוי מילתא שסמך עצמו על שכירות אחרים דדוקא אז תלוי בשכירתם, כנלע"ד.

טו. **תלמוד בבלי מסכת יבמות דף סה עמוד ב**

(15. GEMORA YEVAMOT 65b: IT IS SOMETIMES PERMISSIBLE TO PREVARICATE FOR THE SAKE OF PEACE)

וא"ר אילעא משום רבי אלעזר בר' שמעון: מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר: אביך צוה וגו' כה תאמרו ליוסף אנא שא נא וגו'. ר' נתן אומר: מצוה, שנאמר: ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'. דבי רבי ישמעאל תנא: גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיקרא כתיב: ואדוני זקן, ולבסוף כתיב: ואני זקנתי.

טז. **רש"י מסכת יבמות דף סה עמוד ב**

(16. RASHI: AS IN CASE OF SHMUEL WHO WAS PERMITTED TO PERFORM A DIVERSIONARY TACTIC TO ESCAPE SHAUL'S WRATH)

איך אלך - וכתיב ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבוח וגו' הקדוש ברוך הוא צוה לשנות.

יז. **תלמוד בבלי מסכת כתובות דף טז עמוד ב**

(17. GEMORA KETUBOT 16b: IT IS PERMISSIBLE TO EXAGGERATE THE BEAUTY OF A BRIDE OR THE MERITS OF A PURCHASER'S MERCHANDISE IN ORDER TO MAKE THE GROOM OR PURCHASER FEEL GOOD ABOUT THEIR LOT)

תנו רבנן: כיצד מרקדין לפני הכלה? בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא, ובית הלל אומרים: כלה נאה וחסודה. אמרו להן ב"ש לב"ה: הרי שהיתה חיגרת או סומא, אומרי' לה, כלה נאה וחסודה? והתורה אמרה: מדבר שקר תרחק! אמרו להם ב"ה לב"ש: לדבריכם, מי שלקח מקח רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגננו בעיניו? הוי אומר: ישבחנו בעיניו, מכאן אמרו חכמים: לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות.

יח. **רש"י ויקרא פרק יט:יד**

(18. RASHI TO VAYIKRA 19:14 – "NOT PLACING A STUMBLING BLOCK BEFORE A BLIND PERSON" REQUIRES ONE NOT TO MISLEAD A PARTY TO ENTER INTO A TRANSACTION DETRIMENTAL TO HIS INTERESTS)

ולפני עור לא תתן מכשל - לפני הסומא בדבר לא תתן עצה שאינה הוגנת לו, אל תאמר מכור שדך וקח לך חמור, ואתה עוקף עליו ונוטלה הימנו.

יט. **תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כח עמוד א**

(19. GEMORA MEGILAH 28A: PROHIBITION AGAINST SELF-AGGRANDIZEMENT AT THE EXPENSE OF ONE'S FELLOW)

אלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה: במה הארכת ימים? אמר להם: מימי לא נתכבדתי בקלון חברי, ולא עלתה על מטתי קללת חברי, וותרן בממוני הייתי. לא נתכבדתי בקלון חברי - כי הא דרב הונא דרי מרא אכתפיה, אתא רב חנא בר חנילאי וקא דרי מיניה. אמר ליה: אי רגילת דדרית במאתיך - דרי, ואי לא - אתייקורי אנא בזילותא דידך, לא ניחא לי.

כ. **שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ב סימן סא**

(20. RAV MOSHE FEINSTEIN 1895-1986 (RUSSIA, NEW YORK): SOMETIMES IT IS PERMISSIBLE TO ENGAGE IN DECEPTIVE BEHAVIOR IN ORDER TO CORRECT A MISIMPRESSION)

ובאם כוונת צביעתו הוא לא ליפוי אלא כדי שיקבלוהו למשרה באופן שאין איסור אונאה כגון שיודע שיעשה המלאכה כצעיר מסתבר שיש להתיר כמו בלובש מפני החמה והצנה שהתיר הב"ח כדהביאו הט"ז סק"ד והש"ך /סי' קפ"ב/ סק"ז והסכימו לזה כיון שהוא רק דבר אחד ולא מתדמה בזה לאשה. אחרי כתבי זה נזדמן לי לראות ספר המאור להגרא"מ פרייל שמדבר בזה וכן תשובה מהגאון ר' משה מרדכי עפשטיין הר"מ דסלאבאדקא והעלו ג"כ להתיר לצבוע בשביל השגת משרה כשליכא איסור אונאה עיין שם.

כא. שו"ת ציץ אליעזר חלק טו סימן יב

(21. RAV ELIEZER YEHUDA WALDENBERG 1916-2006 (JERUSALEM): ONE CANNOT MAKE UP INFORMATION IN ORDER TO ENHANCE THEIR MARKETABILITY OR REPUTATION)

...ט) לאור האמור והמתבאר נראה להלכה בנידון שאלת כבו', כי אסור לשנות בפרטים שמפרסמים, וגם לא להעלים פרטים אם הענין משתנה על ידי כן, והגם שאין העונש בזה כעונש המשקר ללא תועלת, ומכל שכן לא כמי שמזיק עי"כ לחבירו, אבל הוא בכלל למדו לשונם דבר שקר, והאמת צריך להיות נר לרגלנו. והנני בברכה ובהוקרה אליעזר יהודא וולדינברג

כב. **שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סימן כט**

(22. RAV MOSHE FEINSTEIN: IT IS FORBIDDEN FOR A SCHOOL TO FALSIFY FIGURES IN ORDER TO RECEIVE A GREATER BENEFIT FROM THE GOVERNMENT)

באיסור למוסדות תורה ליקח מהממשלה יותר מכפי התנאים שקבעה

הנה בדבר עניני החסד אשר הממשלה שלנו ארצות הברית שבאמעריקא /שבאמריקה/ שהשם יתברך ברחמיו המרובים על שארית הפליטה מיהודי כל מדינות יוראפ /אירופה/ ושארית גדולי התורה ותלמידיהם הביאנו לכאן ונוסדו מקומות התורה ישנים שמיוראפ וגם חדשים, וע"י שמלכות של חסד זו שכל מטרתה הוא להטיב לכל תושבי המדינה המציאה כמה ענינים של פראגראמען לעזור לתלמידים שבכל בתי הספר שבמדינה שיוכלו ללמוד ולהתגדל בלמודם, שגם מוסדות התורה יש להם עזרה גדולה לתלמידיהם, ודאי כל ראשי הישיבות והמנהלים והתלמידים מכירים בכל טובות המדינה ומברכים לשלום המדינה ולכל העומדים בראשה בכל הברכות.

אבל ודאי אנחנו מוזהרים מהשם יתברך שצונו בתורתו הקדושה להזהר מליקח יותר מכפי שתנאי הממשלה קבעו ליתן אף שיכולים להשיג יותר מאיזה פקידים שירצו להטיב להם שלא כהתנאים הקבועים וכ"ש שאסור לשקר במספר התלמידים וכדומה, שלבד שהוא איסור גזל הרי איכא בזה גם איסורים הגדולים של אמירת שקרים וכזבים וגניבת דעת, וגם חלול השם ובזיון התורה ולומדיה ואין בזה שום הוראת היתר בעולם וכמו שהקב"ה שונא גזל בעולה כן הקדוש ברוך הוא שונא בתמיכת התורה ולומדיה ע"י גזל, ואיכא בזה גם משום רודף את גדולי התורה ותלמידיהם הנזהרים ביותר משמץ גזל וכדומה

ואף שח"ו לא נחשדו ראשי הישיבות והמנהלים שהם יראי שמים לעבור על איסורי גזל ואמרי שקר וכזב וגניבת דעת ולא על דינא דמלכותא בשום הוראת היתר בעולם, כי יודעים מחומר האיסורים ומעונשי שמים הגדולים בזה ובבא, והוא כנגד כל תכלית יסוד הישיבות והלמוד שם להתלמידים להיות יראי ה' באמת ולהזהר באיסורי ממון ביותר, מ"מ מצאנו לנכון לעורר בזה כדי להשגיח ביותר גם על המתנדבים שמביאין נדבותיהם להחזקת התורה שלא יגרמו גזל והפסד ממון להמדינה שלא כדיני התורה ודיני הממשלה שלא יכשלו אף שלא מדעת בחטאים הגדולים האלו, ולכל הנזהרים ביותר תבא עליהם ברכת טוב ויצליחו במוסדות התורה להרבות תלמידים יראי שמים אשר הוא ברכה גדולה גם להמדינה, כאשר ידוע ומפורסם לכל אשר תלמידי הישיבות הם המובחרים ברוך השם מהאזרחים במדותיהם ובמעשיהם הטובים.